

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătat pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 80 cr. pentru
de-care publicare.

Prenumeratiune nouă la „Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumeratiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asignațiuni postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerantului, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1884, ași înnoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârzi cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 3 Iuliu 1884

Cel mai rău lucru din lume este corupțiunea. Ea ruinează pretutindinea, și urmele ei rămân gravate și în năsip ca și cum ar fi gravate în stencă de granit. Corupțiunea e corupțiune, fac-se ea sub ori ce titlu, cu ori ce scop, între ori ce împregiurări, ea tot corupțiune rămâne, și odată infectată atmosfera politică și socială, descompunerea statului cu corupțiunea în meduvă, progresează cu pași repeși, și istoria ne este dovadă, că cât de masiv se fie el, în cele din urmă se risipește.

„Cei vechi diceau „Justitia fundamentum regnorum.“ Dacă va fi ca să mai reflectăm și noi la istorie și la adevărul probat de experiență, cuprins în maximele, ce ni-au mai rămas, și dacă vom aplica adevărurile istorice și cele ale înțelepciunii câștigate prin experiențe, atunci cu îngrigire trebuie să privim la viitorul statului nostru.

Oameni superficiali și în parte mare fanatici, după cum sînt colegii nostri dela presa maghiară, nu judecă lucrurile după valoarea lor internă și reală. Astfel dênșii au croit curentul destructor de ași, care stăpînesc situația politică a țerei în toată puterea cuvîntului, și basași pe ficțiunea de tot modernă în politică: „beati possidentes“, ne împing tot mai tare spre abis,

Canstatăm că noi și de și cădem spre abis, constatăm că nu este și lăsată de Dumnezeu, în care nu atragem atențiunea celor chemați la delaturarea fatalului torent, constatăm, că și de și mergem tot spre mai rău, și constatăm că glasul nostru sună în vînt, drept dovadă că surde sînt urechile celor chemași a auși.

Trăim în toiu corupțiunilor — după cum s'ar dice. Și nu va fi fără interes să vedem pe ce căi se introduce la noi corupțiunea.

Oameni moderni, poate prea moderni și speculanți — după firea lor — jidanii cu minte ingenioasă au cuprins întreagă situațiunea politică a țerei. Maghiarii în ticăloasa lor stare sufletească de ași — căci ticăloasă trebuie să o numim, fiind ea fatală și pentru ei și pentru noi — s'au pus pe utopii. Idealul lor au fost și este: maghiarisarea. Din ea au isvorit toate utopiile spre ajungerea cărora ei nebuni aleargă, și în nebunia lor sacrifică totul S'au comis multe păcate, și s'au comis toate dublu.

Să vedem cum.

S'au croit legi cari fășiș loveau în popoarele din cari se compune imensa majoritate a statului. Urmarea logică a fost că cei atacași în drepturile lor sau apărat. Icoana este următoarea. Ei loveau noi ne apăram. În lupta aceea de tot fatală, jidanii, ca unii ce n'aveau nimica de perdut, s'au pus pe partea celor cu puterea în mână. Din gură erau patrioșii cei mai înfocași și ca să orbească pe

unguri și mai tare au început a-și face și nume maghiare.

Maghiarii măguliti în ambiția lor au închis ochii la toate abuzurile. Astfeliu s'a deschis drumul larg al corupțiunilor și tot cine era patriot modern, și făcea gură mai mare, avea privilegiul de a face toate după bunul plac.

Lucrul nu s'a curmat aici. Progresiv a mers legile în favorizarea maghiarisării închipuite, și torentul nebun lua dimensiuni tot mai mari. Junimea din fire sburdalnică și entusiastă a îmbrățișat noul torent cu rară însuflețire.

Între Ungaria și Europa cultă s'au format muri chinezi, și lumea de aici s'a pus pe grandomanie. În măgulirea că, ca la noi nicăiri, s'au maghiarisat toate începînd dela elemente, corpuri, atmosferă, știință, întreagă viața de stat, până la cravalurile din Cluș. S'au eschis deci junimea dela cercetarea universităților streine mai întăiu prin curentul dominatoriu, în cele din urmă prin lege chiar, s'a sancționat dicerea vechiă: „*Extra Hungariam non est vita*“.

La junimea maghiară de ași 2 procente abia vei găsi care să mai vorbească limbi streine. Cu chipul acesta jidanii speculativi au pus mîna pe presa, care informează lumea streină. Pot scrie diarele unguresci ce vor voi ele. Lumea streină în simplitatea ei nu cunoaște aceasta limbă, și la Pojon stă ca sentinela murul chinez. Pentru Europa vorbește presa nemaghiară și ea este în mîna jidanilor.

Nu este deci fără cuvînt reacțiunea semitică, și noi cu îngrigire privim în viitoriu mai ales după ce ni s'au pus în perspectivă măsurile excepționale. Aceasta ne-a îndemnat să clarificăm situațiunea în această privință din punctul nostru de vedere.

Stăpîni odată preste presa germăna jidanii au stat ca sectă privilegiată în stat, și nu puțin au contribuit la corupțiune.

Ca să nu ni se dică că esagerăm, ne provocom la presa jidănită ce craval făcea ea, când oamenii cu inima la loc se opuneau torentului nebun de ași. Ne aducem bine aminte cum erau și sînt încă tractate naționalitățile, și noi îndrăsnim a susține, că ași rar bărbat de stat în Ungaria va cuteza să deie pept torentului, fără a fi tērit și el.

Cu chipul acesta celor cu gura mare toate le erau permise. Aveam deci patrioși de profesiune privilegiași, și astăși stăm, unde stăm, și rēu stăm, de tot rēu.

La 1 Iulie în gara din Cluș se instreinează 27,000 florini ca imitație a furtului din Budapesta de 240,000 fl. Tot atatea fructe a le sistemului de ași. Lumea cea mare la aușul acestora clătina din cap, și dice: stăm rēu cu domni.

Nu de mult publicarăm o corespondență din Deva, în care ni s'a spus, că un fecior de nemeș șiua la ameashi a ucis cu cușitul pe un țigan. Feciorul de nemeș face servițiun administrației cu ocaziunea alegerilor municipale, și el e pus în libertate provăduț cu pușca, ca să fie spaima bieșilor oameni.

În omul cugetătoriu se revoaltă sângele. Se poate că un omor atāt de crāncen să rămānă nerēsbunat de justiție. Da se poate, căci individul respectiv face servițiun sistemului actual. Țiganul a fost țigan, și basta. Nemeșul e nemeș, face servițiun stăpānirii, și lui toate i sînt permise.

Pentru numele lui Dumnezeu. Aceasta e grozāvenie! „*Justitia est fundamentum regnorum.*“ „*Minden ország alapja, talpköve az erény, mely ha elvész, Roma ledől és ravigába görnyed.*“

Da, așa diceau vechii romani, așa scria bietul Berzsenyi, însă ce știu cei vechi. Pe timpul lor nu esista nici stat unguresc după conceptele de ași, nici ideea de stat unguresc după teoriile necunoscute încă de ași. În acele vremi nu erau ministri, cari să susțină nonsensul politic: „*Magyarország poliglott állam nem lehet.*“ multe nu erau atunci, din câte sunt acuma, și la locul prim opiniunea publică nu zăcea în mână oamenilor speculanți

și patriotismul nu se licita cu toba, după principiul Ki ad többet.

Grele timpuri am ajuns. Corupțiunea a pătruns până la meduvă, și nu este cine să se opună curentului, nu se găsește om cu energie și inimă ca să ne oprească în marginea abisului.

Furturile ca cele cu bani orfanali de pe la comitate, posta din Clus și Pesta — două capitale cu destinațiunea de a fi centre de cultură, se vor mai repeși încă, justiția din Deva nu va fi fără păreche în țeară, și astfeliu din voința curentului fatal de ași corupțiunea, corupțiune fiind, tot corupțiune va rămānea, spre a se ilustra starea actuală, care spriginesce corupțiunea pe toate căile posibile.

Trăim în timpuri critice, și ne revoaltă purtarea necalificaveră a oamenilor chemași la îndreptarea rēului. Riscăm a fi inferași de rēi patrioși, de a se aplica față cu noi mēsuri excepționale, însă trebuie să ne clarificăm punctul nostru de plecare, ca să nu fim necredincioși principiului nostru, care este: luptă onestă, cu moderațiune și tact pentru apărarea drepturilor noastre de cetățeni și sbiciuirea rēului, provină el de unde va proveni.

„Monarchia austro-ungară în scris și în ilustrațiuni“

Acesta este titlul opului care-l va eda Mosconitoriul de Tron Archiducele Rudolf.

Cu redactarea părții care va tracta despre țerele de sub coroana Sântului Stefan este incredințat romanțierul maghiar Jókai Mór.

Așa precum este proiectat opul, ar fi de cea mai mare însemnătate pentru noi chiar și fără privire la chiemarea și pozițiunea persoanei dela care a emanat mărăeașă ideă, și care îngrigesce de scoaterea lui la lumină.

Considerând însă că aceea persoană este fiitorul Monarch al nostru, trebuie să presupunem că înaltul autor dorește să aibă o oglindă fidelă a popoarelor, preste cari este chiamat a domni, ca măsurile părintesci, ce le va lua pentru fericirea tuturor supușilor sei, să le poată clădi pe o basă sigură și dreaptă.

Toate popoarele monarchiei, dar mai cu seamă cele de sub corona Sântului Stefan, sunt datoare cu cea mai sinceră recunoscință Alteșei Sale, pentru acest op, care va servi de cea mai eclatantă desmînțire a acelor fantasti, cari se nesuesc a informa pe cei ignoranți, că statul nostru n'ar fi polyglot.

Pe cât este de justă însă dorința Alteșei Sale ca descrierea popoarelor să fie fidelă, cu atāt mai mare este interesul nostru, ca poporul român să fie prezentat în acest op așa precum este cu adevăratele sale însușiri bune rele cum sunt ele, căci căți scrietori streini s'au ocupat în trecut de noi, parte din nesciință parte din reință, au produs numai date false pentru istorii.

Este datorința inteligenței noastre deci, ca fiind poftită să conlucre cu zel la procurarea celor mai fideli date referitoare la romāni.

Jókai este cel mai productiv scrietoriu unguresc, dar el este în prima lină poet, de aceea erau temeri la început, că opul, în cât privesce țerele de sub coroana Sântului Stefan, va să fie mai mult o poezie maghiară; dar înaltul Autor, precum vedem, se îngrigesce ca naționalitățile să fie înfășișate prin scrietori din sinul lor.

Dintre toate popoarele din monarchia, nu credem să fie unul, care într'o descriere fidelă în toate privințele, cu drept cuvînt, să poată pretinde mai multă considerare de cât poporul român.

Până acuma am cetit două epistole de ale Alteșei Sale adresate cătră scrietori romāni, pentru ca să conlucre și dênșii la partea opului „care tractează despre țerele de sub coroana Sântului Stefan.“

Una cătră dl Alesandru Roman profesor ord. pentru limba și literatura romānă la universitatea din Budapesta și membru ord. al academiei romāne, ear alta cătră dl Dr. Corneliu Diaconovich, Re-

dactorul „Viitoriului” — și precum ne anunță „Viitoriul” dl Dr. At. M. Marienescu încă ar fi căpătat asemenea provocare.

Nu ne îndoiți nici de zelul, nici de capacitatea dlor recercați, de a conlucra, ba suntem convinși că aceea ce vor lucra dlor, va fi un lucru bun și de mare valoare atât pentru op cât și pentru noi; materialul însă este atât de vast și de variu, încât nu putem crede, ca puterile amintite, pe lângă tot zelul și cunoștințele dlor, să-l poată culege și prelucra pe deplin.

Dl Roman născut și crescut în Biharia negreșit este cel mai chemat a descrie regiunile românice și poporul român, cu datinile și foarte variatele porturi din acel comitat, și dacă se va estinde și asupra comitatelor Satmarului, Ugocei, Aradului, Haidu, Békés-Csanád etc. cu un cuvânt asupra Ungariei fără Bănat și fără părțuri, a făcut prea mult.

DD. Marienescu și Diaconovich ca bănațeni au destul cu Bănatul.

Dar apoi decât toate acestea reclamă mai mult lucru clasicul pământ al Transilvaniei, unde nu numai vechile instituțiuni administrative, ci și situațiunea topografică au produs, diferite caractere, datini, porturi, chiar diferită cultură la români.

Transilvania a fost exploatată prin scriitorii streini în trecut, mai mult în detrimentul poporului român, — cel puțin în acest op, inițiat din sinul Dinastiei să figureze și românii transilvăneni în adevărata lor ființă.

Credem că vom avea fericirea a afla că s'au angajat la conlucrare și scriitorii români din Transilvania de cari, cei ce sunt îndreptățiți a informa pe Altea sa, pot afla în abundență.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român”.

Sibiin în 29 Iunie 1884. Domnule Redactor! Interesul manifestat de repețite ori în coloanele organului ce-l redigați, precum și usul prefăcut în lege de a raporta în fie-care an despre starea societății de lectură „Andrieu Șaguna” tuturor celor cari se interesează de prosperarea acesteia sprigind-o atât cu mijloace morale cât și materiale, ne îndemnă a ve prezenta următorul

Raport general:

Despre activitatea societății supranumite în decursul anului școlastic 1883/84. Compararea trecutului cu prezentul ne umple de mirarea cea mai mare. Mirare provenită parte din consonanța unor evenimente, parte din disonanța, ce se află între influențele acestora asupra dezvoltării omeniei.

Imperii mari vedem întemeindu-se și acum ca și în trecut. Tot asemenea descoperiri și invențiuni. Aflăm însă și ceva deosebit.

Este știut, că în trecut bărbații renumiți, celebritățile apărâu din singurătate — asemenea unor fantoame. Dovadă diferiți legislatori antici, preoții și mai mulți ss. Părinți. — Nu așa astăzi.

Astăzi celebritățile sunt produsele societăților bine organizate și basate pe adevăratele principii. Din acestea ies și trebuie să iasă ați celebritățile, căci singurătatea cu misteriozitățile ei nu mai are aceea putere vivificatoare de odinioară. Ați individul, singuratic dispore asemenea fumului dus pe aripile vântului, căci singurătatea însălbătesce individul pre când societatea îl face capabil a se apropia tot mai tare atât de idealul idealurilor, de perfecțiunea perfecțiunilor — de Dumnezeu — cât și de fericirea lumească prin dezvoltarea spiritului de corporațiune, care are misiunea de a pune basă precum fericirii indivizilor așa și popoarelor.

Inflorirea literaturii și cultivarea patriotismului, conservarea tuturor datinelor străbune și înarmarea ființei omenesci atât cu cultura ideală și reală, precum și apărarea bisericii și patriei în contra tuturor pericolelor, e misiunea societăților.

Convinși despre acesta și demnii nostri antecesori, încă pe la an. 1868 au pus basă supra numitei societăți de lectură.

Că oare demnă este aceasta societate de acest nume, aproape adorat dela cel mai mic până la cel mai mare român adevărat; că oare conșcie este de sublima sa misiune, ce trebuie să aibă o societate, care tinde spre progres, lăsăm să răspundă la aceasta toți aceia, cari indecursul mai multor ani, au observat cu atențiune și nepreocupată mersul ei, precum și toți aceia, cari interesându-se de soartea ei, vor judeca după fapte.

Spre a ușora încâtva formarea unei judecăți drepte despre această societate, precum și despre starea ei, vom schița aici în liniiaminte generale, acțiivitatea ei în decursul anului din cestiune.

Societatea noastră de lectură s'a constituit pentru anul expirat în 18 Septembrie 1883 sub presiul dlui director semin. Ioan Hannia.

În decursul anului ea a ținut pe lângă ședința de constituire, 25 ședințe ordinare, 8 extraordinare, și una publică în presara zilei de 30 Noemvre în memoria fericitei onomastice a „Patronului ei Marelui Andreiu.”

Oficiantii societății au fost:

Conducătoriu președinte D. prof. Ioan Crișan, v. președinte al societății și președintele comitetului Pavel Oprișă cl. a III.

Notari: George Babeș cl. a III-a și Ioan Coș cl. a II, Bibliotecariu: Ilie Căpușan cl. a II vice-bibliotecariu: Ilie Tănase ped. a I.

Cassar: Petru Roșca cl. a I, controlor: Ioan Manta cl. a III., Redactor al foaiei „Musa” Petru Șpan cl. a III.

Membri în comitet: Ioan St. Torpan și Georgiu Joandrea cl. a III. Virgil Oniți și Ioan Popoviciu jun. cl. a II. Iosif Gomboș și Sergin Medean cl. a I. Dumitru Lăpădat ped. a III., și Alesandru Draia ped. a II. Din acestia Virgil Oniți referintele comitetului.

Demisionând din aceștia: Virgil Oniți, Ioan Popoviciu jun și Dumitru Lăpădat, s'au substituit prin: Ioan Cețu cl. a III. Vasile Duma cl. a I și George Prigoană ped. a III., eară de referinte al comitetului Ioan St. Torpan.

Societatea a avut în anul acesta 115 membri, în comparațiune cu numărul 100 al membrilor din anul trecut, a sporit cu 15.

Biblioteca la începutul anului carent a constat din 1184 opuri în 1621 volume, la sfârșitul anului consta din 1246 opuri în 1686 volume; prin urmare s'a înmulțit cu 63 opuri în 66 volume, din acestea 23 opuri în 23 volume donate de amicii progresului, ear celelalte procurate pe bani societății.

Jurnale am avut preste tot 20: 1. „Candela”, 2. „Convorbiri literare”, 3. „Familia”, 4. „Transilvania”, 5. „Educativul”, 6. „Biserica și Școala”, 7. „Foaia bisericească”, 8. „Foaia școlastică”, 9. „Școala practică”, 10. „Biserica Ortodoxă”, 11. „Biserica română”, 12. „Desceptarea”, 13. „Telegraful Român”, 14. „Gazeta Transilvaniei”, 15. „Tribuna”, 16. „Observatoriul”, 17. „Luminătorul”, 18. „Viitoriul”, 19. „Tageblatt”, 20. „Egyetértés”.

Din aceste „Convorbiri literare” și „Școala practică” s'au procurat pe banii societății.

Celelalte ne-au venit gratuit și cu această ocaziune ne exprimăm profunda noastră mulțămă publică cătră diferitele redacțiuni.

P. T. Domnii; cari au binevoit a dona cărți pentru biblioteca societății noastre sunt următorii: Eminența Sa Silvestru Morariu Andrievicu, metropolit al Bucovinei, Academia română, Ioan Popescu, prof. semin. în Sibiu; Dr. Ioan Crișan, prof. semin. în Sibiu, Vasile Măndrean, prof. în Caransebeș, Ioan Cristea, compactor, Stefan Pop, jurist în Sibiu, Emanuil Beșă, George Cimoca, Petru Cucuian, Ioan Muntean, Pentru Roșca, Teodosiu Popa și David Budoj, clerici în Sibiu.

Față de toate acestea donațiuni încă ne exprimăm mulțămă noastră publică.

Cassa societății la începutul anului curent a constat din 225 fl. 98 cr., cu finea anului e de 372 fl. 41 cr., din acestia 371 fl. 22 cr., sunt depuși spre fructificare la Institutul de credit și economii „Albina” ear 1 fl. 19 cr., disponibili la comitetul provisoric al societății. Deci se vede că averea în bani au crescut în acest an cu 146 fl. 43 cr., de și o parte mare din venit s'au întrebuințat pentru procurarea de cărți tolositoare și instructive pe seama membrilor societății (pentru bibliotecă).

Notăm cu aceasta ocaziune pre P. T. Domn, care după publicarea listei binevoitorilor contribuenți cu ocaziunea ședinței publice și-a mai oferit concursul pentru sporirea averii societății noastre: Dr. Daniil P. Barcianu prof. semin. 2 fl.

Față cu acest amic al societății noastre încă ne exprimăm mulțămă publică, precum și față de dl director semin. Ioan Hannia, care au onorat de repețite ori prin prezența sa ședințele ordinare ale societății.

Foia societății „Musa” au eșit în 14 numeri, cari cuprind operate de diferit cuprins.

Comitetul în decursul anului a ținut 36 ședințe în cari pe lângă afacerile administrative, s'a ocupat cu criticarea temelor, lucrate de membri societății.

În urma acestei repriviri asupra stărei și acțiivității societății de lectură „Andrieu Șaguna” în decursul anului expirat, comitetul prin subscriții, în numele societății, exprimă mulțămă publică tuturor, cari s'au interesat și se interesează de prosperarea acestei societăți, a cărei devisă este progresul

preste tot și în special în direcțiunea teologică-pedagogică.

Pavel Oprișă,
președinte.

Ioan St. Torpan,
referinte.

Abrud, 28 Iunie 1884. Multe sânt în lume, cari n'au nume! Cine nu le vede, nu le crede!

Alegerile trecute, pentru deputații dietali, au lăsat urme adânci. Chiar în popor au intrat frecările. În părțile Zarandului doi preoți sânt arestați și alții amenințați, că vor fi și ei. Causa este, că unii din alegători au ținut cu Nan alții cu Bran. Trecând alegerile, lucrul a trecut pe terenul batjocorei și răul se face, afle-se numai cine să-l samene! Că tu ai ținut cu jidovii, că tu cu ungurii că ne-au vândut sângele și neamul, că una, că altă, ș'apoi poporul de rënd, talpa țerei, când apucă pe o cale, apoi se ține morțiș.

Lucrul este natural pentru poteroșii zilei, — se ție ca dl Silași — că la toate aceste preoțimea este de vină, — deci ea să sufere. — Unii ție, poate fără dreptate — că lucru-i cu ochi și sprincene, — anume înscenat, ca să aibă cu ce șicana și descuraja preoțimea noastră din acelea părți! Le va succede? Ferul din cel bați, din ce să întărește.

Cuviincios lucru este aceea, ce țieți dv. dl-e Redactor! Să rumegăm bine starea faptică a trebilor, așa cum se află ele în anul Domnului 1884 și așa să lucrăm, cu înțelepciune și tactică, ca nu care cumva să sărim din lac în puț. Nu ne este ertat a da vântului, ori-ce idee, ce se plămădesce în capul cuiva. Frasele sforăitoare și vorbele late, dacă se razămă pe nisce idei estravagante, fac furoare. Asta e drept. Nu e bine însă a se juca cineva cu poporul, așa ca cu mingea, nici fraților unguri nici noue.

Asta s'o înțelegem. Apucând pe cale bună, pe cale bună merge, — și dacă-l necăjești se supără, — și apoi el ține minte.

Simțul de conservare națională, este astăzi atât de viu, de numai capetele deșarte, mai pot spera, că Românul, va înceta cândva a mai fi, aceea ce este! Vreme pierdută și bani risipiți e tot ce să face în direcția aceasta.

Să ne ferim, însă, mai tare ca de foc, a introduce vrajba în s nul blândului nostru popor. Ne-am mistui noi pe noi, — ș'apoi *tertius gaudet*. Domnii se ceartă, domnii se împacă, poporul însă e mai stăruitor în credințele sale, de aceea, se cade a-l cruța.

În ziua de 28 Iunie v. am avut o ploac, de nu alt-ceva făr' cugetai, că varșă donițe. A făcut multă pagubă de tot, căci holdele ne sânt grăsuțe și oamenii au dat în dila coasei. Apoi poduri rupte și mânate, drumuri spălate cât îți trebuie. Poate-că, cine șcie, e pedeapsă dela Dumnezeu pentru „Pecatele noastre.”

Societatea englesă „The Hungarian Gold and Silver Redaction Works limited,” care s'a încuibat între Abrud-Roșia Cămpeni, ridicându-și Stabilimentele la Gura Roșiei; pe proprietatea dlui Vișa din Abrud, — este pe cale a începe lucrarea sa, peste 3—4 săptămâni.

Un Corespondent al „Telegr. Rom.” — a scris despre acest obiect, pot susținea însă, că nu în deplină cunoștință de cauză. Voiu da câteva lămuriri spre a se vede starea faptică a lucrului.

Un profesor engles, a inventat metoda de a estrage metalele nobile din peatră, cu ajutorul electricității. Lucru firesc, pentru cine cunoaște spiritul întreprindătoriu englezesc, că la moment s'a și format o Societate pe acții pentru a exploata metoda respectiv, pe care l'au patentat, și aici la noi. — Întră acționari figurează — am vădut cu ochii. — Bănci de primul rang, din Anglia și celebrități financiare, — ear în direcție unul din frunțații universității din Osford. — S'a subscris 2.500.000 — din care s'a varșat o mare parte în cassa Societății. Prima încercare o fac *en gross* la Gura Roșii. Le va succede?! Unii vor câștiga dintre Muntenii nostri minari, alții vor păgubi. Sânt însă englezii nostri de aici tare risipitori! Să joacă în bani. De aceea anevoe, tare anevoe, vor putea să se susțină. Vor lăsa însă o frumoasă sumă de bani.

Din punctul nostru de vedere românesc, au nisce obicei și purtări atât de curioase, de simpla lor enarare, te umflă de ris. — Scriitoriul acestor șire și-a dat silință a compune o novelă plină de haz, din experiențele, ce le are, în astă direcție. Și O. Redacție a „Telegrafului Român” dându-i loc în foioară, va face câte va momente plăcute, cetitorilor acestei foi.

Constatăm cu multă plăcere, că în părțile noastre frecări naționale, nu sânt. Ne povestim unul altuia credințele și necăzurile noastre, — câte bor-

de atâtea obicei — pentru aceea însă nici o ceartă. Așa credem că e bine, căci fugind unii de alții, ca de leproși, rătăcind cineva fie într'o privință, fie într'alta, cum foc se mai poate îndrepta de cât prin frățescă capacitate?!

Ea am ideile și convingerile mele, — tu pe ale tale. Dacă tu-i fugi de mine și eu de tine, — numai poate fi vorba de înțelegere și trai bun până-i ceriul! —

Și eară. Nime nu poate pofti dela mine, ca numai așa ca din senin, să se desbrace de ideile mele și să îmbrace pe ale lui! Dacă me va capacita, — trec bun bucuros în ceata lui.

Purcedând mai departe pe povârnișul apucat nu se poate sci, că unde vom ajunge! — Să vedă însă, că mână apă pe moara streină.

Se nu o facem, că nu este cauză de ce se o facem.

Un bătrân iubitor de pace.

Orăștie, 10 Iuliu 1884. Dle Redactor! În timpul de față, când deoparte vitrigitatea împregiurărilor, ear de altă parte conduita politică greșită a Românilor ne-a împins de pe terenul luptelor politice, este o mângăere a constata căte un progres, pe alte terene ale vieții noastre publice, cu deosebire însă pe terenul scolar.

Scoala noastră confesională gr. or. din Orăștie prosperează, și acest progres îmbucurătoriu avem să-l mulțămim tuturor factorilor, care se interesează de cauza scolară și în deosebi dlor Dr. Tincu, avocat și Ioan Mihaiu, proprietariu în Orăștie, cari au dezvoltat un zel ce merită toată recunoștința și lauda. Este un lucru cunoscut publicului, că dl avocat Tincu, a esoperat pe timpul când se afla deputat la Universitatea săsească din Sibiu o subvențiune anuală de 1000 fl. și și-a dat toate silințele împreună cu dl president al comitetului parochial I. Mihaiu și cu părintele protopresbiter, ca scoala noastră să se ridice la nivelul instrucțiunii de ađi. Zelului neobosit al acestor factori e de a se mulțami că putem constata un progres în mai multe privințe. Mai întâi edificiu scolar s'a completat prin zidirea unui etagiu, care oferă încăperile necesare pentru elevi, locuințele pentru învățători, și pentru alte necesități. Scoala are acum un aspect frumos. Situată la un loc deschis se prezintă într'o formă ce satisface pre omul, care dorește progresul scoalelor noastre confessionale, este o fală a româniei de aici.

Dar nu numai zidirea ei și instrucțiunea arată, progrese îmbucurătoare. Duminică s'au ținut examenul public de vară cu elevii dela această scoală. Am asistat la aceste esamene și pot se constata, că rezultatul este pe deplin satisfăcătoriu.

Esamenul s'au început cu scoala de fetițe. Responsurile precise, sigure, și corecte ce le dau elevele aretau, că silințele ce le-a pus dl învățătoriu Juran au fost încununete de un succes, care a mulțămim atât pe părinți cât și pe publicul competent. Dl Juran, care spre întristarea noastră și-a dat demisiunea de învățătoriu din motive cu totul indiferente, poate duce cu sine conștiința că și-a împlinit datorința s'a de învățătoriu în timpul scurt cât a fost la noi.

Tot asemenea progres au arătat și elevii din clasa I și II, unde a funcționat domni învățători I. Branga și V. Bologa.

Progresul invederat al elevilor din diferitele ramuri ale instrucțiunii populare câte li s'au predat, dovediau că numiții domni învățători și-au pnceput și îndeplinit cu mult zel și silință misiunea spinosă de învățătoriu. Resultatele satisfăcătoare s'au de cea mai viuă dovadă despre zelul și silințele lor. Ne măchese numai împregiurarea, că și acești domni învățători ne au părăsit pentru totdeauna.

Me veți dispensa dle Redactor de problema cea grea de a ve da o analiză pedagogică detaliată despre aceste esamene. Nu sunt pedagog și n'ăși vrea să me încure în dispute cu oamenii rigoroși de această specialitate — de aceea m'am mărginit a ve da într'un scurt resumat sporiul ce l'au arătat Români nostri de aici în privința scoalei.

Trebuie să amintesc ceva și de modestul nostru cor ce s'a înființat sub auspiciile și conducerea dlui învățătoriu Branga. Acest cor a făcut progrese — relativ frumoase, judecând după greutatea ce le-a întâmpinat la înființare. În orașele noastre dela țeară ne lipsesc elementele constitutive pentru un cor așa cum ar trebui să fie și de aceea ne bucurăm vedând corul nostru modest că face progres și se pregătește serios pentru a se prezenta cu toată modestia și înaintea asociațiunii.

În urmă să ve spun sau să ve reamintesc că avem și noi o cassină română. Românul fără cassină e mort i place în idee se scie că are o cassină — merge ori nu să cetească vre un jurnal? aceasta e un lucru secundar — destul că cassina a devenit un articol indispensabil — dar ce folos, ne lipsesc

puterile și nu putem susține cassine. Astfel s'a întâmplat un lucru ciudat cu toate cassinele noastre. Ele numai veghetează — și din palat se coboară în colibă, unde apoi își sfârșesc viața — spre măchuirea tuturor cari se interesează numai până ce le pun la cale. Soartea cassinelor române e pretotindenea una și aceeași — și cu aceasta v'am arătat și starea în care se află cassina noastră. Ea progesează — ca racul.

Sibot în 11 Iuliu 1884. Dle Redactor! Comuna noastră a fost una dintre cele mai agitate comune din cercul Orăștiei. Astăzi însă mulțămim providenții ea după multe sbuciumări și frământări a ajuns la mult dorita linisce și poate să-și vadă de trebile sale.

Mai întâi greutatea cea mai mare, întregirea parochiei, vacantă de 3 ani și jumătate, s'a delăturat, alegându-se de paroch pâr. diacon Simeon Secărea. Elementele de disordine și disarmonia au dispărut și prin o norocoasă întâmplare parochia după multe furtune a ajuns la limanul păcii interne și avem bună nădejde că trebile bisericesci și scolare vor prospera de aci înainte. Bărbații cari să află astăzi în comitetul parochial ne dau garanția deplină că nu ne vom înșela în justele noastre așteptări. Avera bisericii se află în mâinile unei epitropii solide energice și devotate binelui comun și s'ntem încredințați că și parochul nostru va justifica așteptările și încrederea, cu care l'au întâmpinat poporenii nostri dela început.

Precând constat acest progres în trebile noastre bisericesci, trebuie să amintesc, că și scoala noastră progesează. Avem un învățătoriu harnic, și devotat cu trup și suflet scoalei, în persoana dlui învățătoriu definitiv Vas. Corcodelu.

În fine voi aminti și alt fapt îmbucurătoriu. În zilele trecute s'a reintregit primăria comunală. S'au ales jude nou în persoana lui Vasile Mađean, un bărbat foarte onest, energic și devotat trebilor publice comunale. Aceste frumoase calități l-au recomandat de mult timp pentru acest post onorific. Densul este și primul Epitrop al bisericii noastre gr. or. și chivernisește averea bisericii cu multă răvnă, devoțiune și conștiințositate. Oamenii din comună au deplină încredere într'nsul și credem că densul ne va servi și pe terenul vieții comunale ca și pe cel bisericesc cu același zel, ce ne-am obișnuit a-l recunoaște până acum într'nsul.

Avem și un notariu harnic și conștiințos în persoana dlui A. Friedmann. Unii au aflat cu cale a se scandalisa de naționalitatea jidovească a acestui oficial comunal, însă modul corect și conștiințos, cum poartă densul serviciul comunal, ne face se trecem peste aceasta greutate de naționalitate, mai ales, după ce comuna noastră a avut într'un deceniu vre-o 9—10 notari de toate naționalitățile unul după altul, dintre cari numai vre-o câțiva au justificat încrederea poporului. Aceasta împregiurare explică aparența rară, că avem un notariu de naționalitatea amintită mai sus. În fond lucru principal este că afacerile comunale să se poarte conștiințos și spre mulțămirea publică. Români, aici ca și pe aira, prea adese ori au contribuit la discreditarea numelui de funcționar român și aceasta experiență aduce pe oameni la o procedere, care în ochii naționalistilor cu gura mare trece de scandalosă, în fond însă asemenea aparențe își au cauzele și motivele lor.

Apel.

În numărul trecut al ȋiarului nostru am făcut amintire despre apelul damelor din Timișoara în favorul sortitului întreprinse de Reuniunea femeilor române din Sibiu. Reproducem după ȋiarul „Luminătoriu“ acest călduros apel, observând că tot în acest sens s'a publicat în ȋiarul „Viitoriul“ din Budapesta o epistolă a stimabilei noastre scriitoare Emilia Lungu.

Eată apelul damelor române din Timișoara:

Apel

cătră onoratele doamne, domnișoare, preteșe, învățătoare, plugărițe din orașele și din comitatul Timișu.

Cunoscut este cumcă onoratele dame române din Sibiu au format o societate sub numirea: „Reuniunea femeilor române“ în scopul d'a înființa scoală românească de fetițe, care scoală este deja deschisă și funcționează de un an de ȋile în Sibiu.

Laudatele doamne respective reuniunea, a decis a arangia est an o sortitură (loterie) în favorul numitului institut de fete, și au emis un apel cătră damele române din toată țeara, în cari acestea s'nt rugate a lucra câte un obiect de mână și a sprigni pre aceasta cale întreprinderea.

Întreprinderea onor. dame din Sibiu este așa de nobilă, precum poate să fie o inimă de mamă adevărată, și de lipsă și folositoare pentru națiunea întreagă.

Și noi s'ntem mame, s'ntem femei române, s'ntem fiolele națiunii române, deci nu se poate ca să nu avem asemenea simțiri pentru o întreprindere nobilă, pentru creșterea națională a fetițelor române; ear, când ne aducem aminte cumcă în țara întreagă încă nu există un asemenea institut, cumcă și fetițele române din aceste părți vor avé primire și pot primi creștere națională în institutul întemeiat de „reuniunea femeilor române“ din Sibiu, — atunci trebuie să constatăm cumcă s'ntem d'adrechtul interesate la crearea, existența și susținerea numitului institut de creștere.

Cât de îngrijii s'nt părinții cari ar dori să dea o creștere națională ficelor lor, și cât de grea povara apasă cunoscința lor când își aduc aminte că asemenea institut nu există în țară! Cât de ușurați se vor simți d'nsii când vor avé convingerea că reuniunea femeilor din Sibiu li-a procurat aceasta posibilitate!

Cumpănind aceste împregiurări, subscriesele dame din Timișoara, în ȋiua de astăzi întrunindu-se în ședință, s'au constituit într'un comitet, carele va conlucra într'u ajutoriu on. reuniuni a femeilor române din Sibiu, în întreprinderea de sub întrebare.

Aducându-ve acestea la cunoscință, Ve rugăm inbite surori, ca să veniți cu toate într'u ajutoriu.

Ve rugăm ca să gătiți lucruri de mână, de ori ce valoare pre cari să le donăm (cinstim) reuniunii femeilor române din Sibiu.

Spre orientare ve facem cunoscute următoarele dispozițiuni luate în comitetul nostru.

Până la 10/22 August a. c. să bine-voiți a insinua (a da de scire) cumcă fie-care ce feliu și câte lucruri de mână voesce să doneze.

2. Până la 10/22 Septembrie a. c. să se predee lucrurile menite spre acest scop.

3. Insinuarea ori predarea să poate face:

a) În Timișoara, în cetate: la doamna Aneta Adam (soția dlui Stefan Adam) și la subscrisa președintă; în Fabric: la doamna Ana Ardelean (socio d-ii fiscal Georgiu Ardelean) și la dșoara Emilia Lungu (ficia d-lui învățătoriu Traian Lungu).

Numele fie-cărei donatoare pre cum și obiectele donate se vor publica și, încât va fi posibil, se vor espune privirei publice o ȋi două, înainte de espedare.

Apelăm la bunavoință on. domni inteligenți, preoți, învățători, cărturari români și cetitori ai acestei foi, ca să binevoească a ceti și respândi în public, între popor scopul și cuprinsul acestui apel, și a îndemna pre laudatele noastre plugărițe ca să conlucra și d'nselo.

Subscrisa reuniune nu s'a ținut competența a-și estinde activitatea sa și pe teritoriul altor comitate, dar de cumva onor. dame române din alte comitate din alor proprie bunavoință ne ar onora cu trimiterea doritelor obiecte, comitetul subscris le va primi și cuita în public cu mulțămim.

Timișoara, din ședința ținută la 6 Iuliu st. n. 1884. Ecaterina Dregheciu, președinta de onoare. Julia Rotariu, președintă. Emilia Lungu, secretaria. Aneta Adam, Irma Barbu, Ana Ardelean, vice-președinte. Ecat. Iorgovan Ecat. Bogdan, Lucreția Iorgovan, Persida Regep, Sidonia Ianoșiu, Ersilia Bocean, Sinodia Dann, Rosa Sablier, Ecat. Zaria, Cl. Birju membre în comitet.

Indreptare.

Între varietățile „Telegrafului roman“ de Sâmbătă Nr. 75 se află o corespondență sub titlu (Comoară) care comoară o ar fi descoperit un fiitoriu preot în o pivniță ale caselor archidieceșane, cari acum se întrebunțează pentru scopuri seminariali, în care pivniță se află mai multe buți cu vin, și gustând tot deodată vinul din toate buțile l'au aflat escelent etc.

Cumcă aceasta ar fi o comoară, carea nu ar avea stăpân, e o scornitură fără nici un temei, pentru că, dacă despre aceasta descoperire, cum fi place dlui corespondinte a o numi, s'ar fi avisat subscrisul la moment și nu s'ar fi tănuit dela Sângiorgiu până la Sânpetropaul, șoptind altcum în toate părțile despre o comoară aflată, de sigur s'ar fi dat de loc toate deslușirile despre starea faptică.

Adevărul e că în anul 1878 când s'a cumpărat aceea casă dela d. I. Gurtler la cererea acestuia i s'au lăsat pivnița și mai de parte în folosire pe lângă o chiriă anuală de 12 fl. în care pivniță se află și de present vinurile sale.

Inspectorul realității archidieceșane.

Varietăți.

* (Postal). Cu 16 Iuliu începând, se deschide oficiu postal în comuna Gidófalva, comitatul Treiscaunelor, și va sta în legătură cu posta din Szepsi-Szt.-György.

Cercul de comunicatie se estinde asupra comunelor Étfalva, Gidófalva, Szepsi-Mártonos, și Zoltán. Se vor espeda prin el epistole simple și recomandate, asemenea asignațiuni postale până la 200 fl.

Mersul:

Pleacă din Gidófalva	dim. la	9	oare	45	m.
Ajunge la Szepsi-Szt-György	"	10	"	40	"
Pleacă din " "	d. a.	2	"	—	"
Ajunge la Gidófalva	d. a. la	2	"	55	"

* (Invitare). La adunarea generală a despărțământului IV. (Sebeș) al Asociației transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ce se va ține la 3-a August a. c. st. nou în comuna Pianul superior, se invită prin aceasta toți onorații membri aparținători acestui despărțământ precum și alți iubitori de progresul poporului român.

Dintr'un incident cari în decurs aproape de un an au împedat constituirea și activitatea nou alesului comitet al despărțământului nostru, crede subscrierul a avea deplin motiv la acea rugare, ce acei domni cari cu ocaziunea adunării generale din 9 Septembrie 1883 ținută în Ludoșul mare în neființa lor de față au fost aleși de membri ai comitetului, să binevoiască a se declara până la adunarea generală procsimă că primesc acest post de onoare ori nu, ca la din contră să se aleagă alții în locul D-lor și pre viitoriu să se poată evita daunosele iregularități întru ducerea în deplinire a agendelor despărțământului.

Sebeș în 6 Iulie 1884.

Ioan Piso,

conducătoriu interimal al despărțământului.

* (Ferițivă de a lovi în Albine). În comuna Chirpăr albinele au omorât calul unui sas. Lucrul s'a întâmplat astfel. Acela ducându-se la moara comunală unde se vindeau bucate, ca să-și cumpere, și-au legat calul în apropiere de stupina morariului, mergând la locul de licitațiune în moară. Albinele cari sburau continuu spre a-și

aduna miere din flori, au fost lovite de coada calului care se apăra de muște, și creșându-se astfel atacate, au năvălit cu toate asupra calului legat. Proprietariul (sasul) eșind din întâmplare să-și vadă de cal, și văzându-l acoperit de albine siliinduse a se elibera ca să fugă, în perpleșitatea sa lovește în albine cu pălăria. Acelea ataca și pre al doilea inimic și în 5 secunde capul sasului nu se mai vedea de albine, de cari numai aruncându-se în apă sau putut mântui.

Calul au murit după 1½ oară între cele mai cumplite sbuciumări și isbeli de pământ.

* (De ale timpului). Din urit ce era timpul, s'a făcut frumos. Era și vremea să se îndrepte timpul, sau era și timpul să se îndrepte vremea, căci bieții economi nu mai resbiau cu lucrul câmpului. Din câte ni s'au comunicat până acuma, fânul din puțin ce era, s'a stricat parte mare cu multele ploii. Vor face bine cei ce au economisat din anul trecut să fie cu băgare de seamă la vinderea fânului.

* (Sciri bune). Ni se scrie dela Oena Sibiiului că alegerea de reprezentanți la magistrat s'a făcut Vinerea trecută și că românii solidari fiind au scos o majoritate. Cu chipul acesta la fitoarea restaurațiune pentru magistrat românii fiind ei în majoritate și vor putea pune oameni de ai lor.

În această privința avem și o corespondență specială, pe care din lipsă de spațiu nu o putem publica aici, însă vom reveni.

* (Furt). La 1 Iulie a. c. nou s'a furat la gara din Cluș 27,000 fl. Arestat fu cassariul sermanul.

Vineri însă s'a descoperit hoțul în persoana subșefului dela gară, care a mărturisit totul. Să fie știut omul nostru ascunde banii după cum i-a știut fura de cu măestrie, până e cioara cioară nu-l prindea nime.

Loterie.

Sâmbătă în 12 Iulie n. 1884.

Viena: 56 86 28 63 52
Timișoara: 59 5 48 10 25

Bursa de Viena și Pesta.

Din 12 Iulie n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.95	121.75
Renta de aur ung. de 4%	91.10	91.—
Renta ung. de hârtie	88.10	88.—
Renta de aur austriacă	103.20	102.75
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.70	142.50
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.40	96.25
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	117.75	117.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.45	80.30
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	101.50	101.50
Datorie de stat austriacă în argint	81.50	80.30
Sorți ungurești cu premii	114.50	115.—
Sorți de regularea Tisei	114.80	115.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	300.—	300.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	854.—	852.—
Galbun	5.76	5.75
Napoleon	9.67	9.66
London (pe polița de trei luni)	121.85	122.95

Nr. 218.

[756] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învătăresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Geoagiului I se deschide concurs cu termin până la 30 Iuliu st. v. a. c.

1. Hondol, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit și 10 fl. relut de lemne din cassa bisericeii.

2. Vălișoara, cu salariu anual de 250 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

3. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

4. Seliscioara, cu salariu anual de 200 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

5. Fornadia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit, 1040° loc pentru grădina de legumi.

6. Certeșul superior, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și lemne de ajuns.

7. Voia, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

8. Porcurea, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

9. Boiu, cu salariu anual de 150 fl. cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

10. Suligete, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit cu grădină de legumi și 2 orgii de lemne.

11. Măgură, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

12. Fizes-Barbura cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

18. Dealu-mare, cu salariu anual de 150 fl. v. a., cuartir gratuit și 2 orgii de lemne.

Cererile concursuale instruite conform legilor în vigoare, și pentru posturile de sub pozițiunile 1—4 proveđute cu atestate despre absolvarea cursului teologic s'au pedagogic, s'unt a se așterne subscrierului oficiu protopresbiteral.

Hondol, 16 Iunie 1883.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Geoagiului I.

Vasile Pipoș,
protopresbiter.

Depuneri de bani

primesc institutul subsemnat spre fructificare, pre lângă denunciere în termine scurte, cu 5%, — și fără denunciere, replăbile îndată la cerere, cu 4½% interese la an.

Fructificarea depunerii începe cu ziua, care urmează după ziua depunerii și înceată cu ziua premergătoare zilei, în care se ridică depunerea. Durata cea mai mică a unei depuneri este de 15 zile.

La 1 Ianuarie și la 1 Iulie a fie-caru an interesele neridicate se adaog la capital și se fructifică earăși. Contribuțiunea dela interesele depunerilor o plătesce institutul.

Depunerile trimise prin postă, pre lângă comunicarea adresei deponentului se resolv totdeauna cu întoarcerea poștei; asemenea se pot efectui prin postă denunciări și ridicări de capitale. [749] 4—4

Sibiu, 20 Iunie 1884.

„ALBINA“

Institut de credit și de economii.

Perseci din Italia,

de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată ziua cu . . . . . fl. 2.90

dtto Perseci de pe insula

ionică Corfu cu . . . . . fl. 3.50

pentru o corfă de 5 kilo și fără porto, libere

de vamă la [759] 2—12

N. Salvari—Triest.

Dela începutul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

MORBURI SECRETE

le vinde pe baza experiențelor celor mai noue științifice, chiar și în casurile cele mai desperate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerețe (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 34

Dr. Bella,

membri la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS.

Nr. 42.

[757] 2—3

CONCURS.

Pe baza rezoluțiunii Preavenratului Consistoriu archidieceșan dtto 27 Maiu a. c. Nr 2604. B. se escrie concurs nou pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul preot Ioachim Marcu în parochia de classa a IIIa din Teu, protopresbiteratul Mercurei, cu termin de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunata cu acest post s'unt a treia parte din toate venitele parochiale, în sumă de 200 fl.

Concurenții i-și vor așterne cererile sale instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiteral gr. or. al tractului Mercurei în Mercurea.

Teu la 15 Iunie.

În conțelegere cu oficiul ppterat.

Comitetul parochial.

Osner Adlerberger
Eigenbau.
Jos. Dietzl Budapest.

Cel mai corespundătoriu ecivalent pentru Bordeaux fin.

Acest escelent și fără indoială cel mai bun vin al Ungariei în ce privesce calitatea lui eminentă stă pre o treaptă cu vinul de Bordeaux, și de cătră capacitățile medicale este recomandat ca cel mai eficace pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvalescență.

Original este: dacă atât eticheta cât și sigilul și gârlicul sticlei este identic cu marca și firma de mai sus. [751] 4—12

În calitate originală se află la dl G. W. Grohmann, în Sibiu, Emil Porr, la Steaua roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.

Numai pentru 8 fl. 62 cr.

se capătă o garnitură de masă, ca ceea ce o vom areta mai jos, din nicol fin. Nicolul este metalul de toți laudat și premiat, care rămâne totdeauna alb ca argintul. Nicolul nu se face negru, nicolul nu ruginesce, nicolul păstrează luciul argintului, chiar dacă s'ar întrebuiți garnitura 30 de ani, nicolul nu lipsesce unei econoame bune, nicolul întrece argintul de China, argintul fin, și așa nimitul argint de Britania, pentru că e mult mai elegant mai durabil și mai alb și lucrul principal e că e de totului tot estin, cu neînsemnatul preț de 8 fl. 62 cr. se capătă următoarele 49 tacămuri.

6 cuțite de mâncare din argint nicol	1 corfiță de poame din nicol
6 furculițe " " " "	2 sfeșnice de masă frumos impo dobite
6 linguri " " " "	1 presărătoare de zahar din nicol
6 linguri de cafea " " " "	2 pahare pentru ouă din nicol
1 strecurătoare de supă din nicol greu	6 verigi de nicol pentru servițe
1 strecurătoare de cafea " " "	1 cutie de lemn pentru zahar, care se poate închide
6 taste pentru pahare cu apă din nicol	1 tasă mare pentru servițe
1 clește din nicol pentru zahar.	1 pânzătură de masă țesută cu aur
	1 clopoțel electric.

Nickel-Stahl-Manufacturie II., Wien, RIX. [709] 4—6